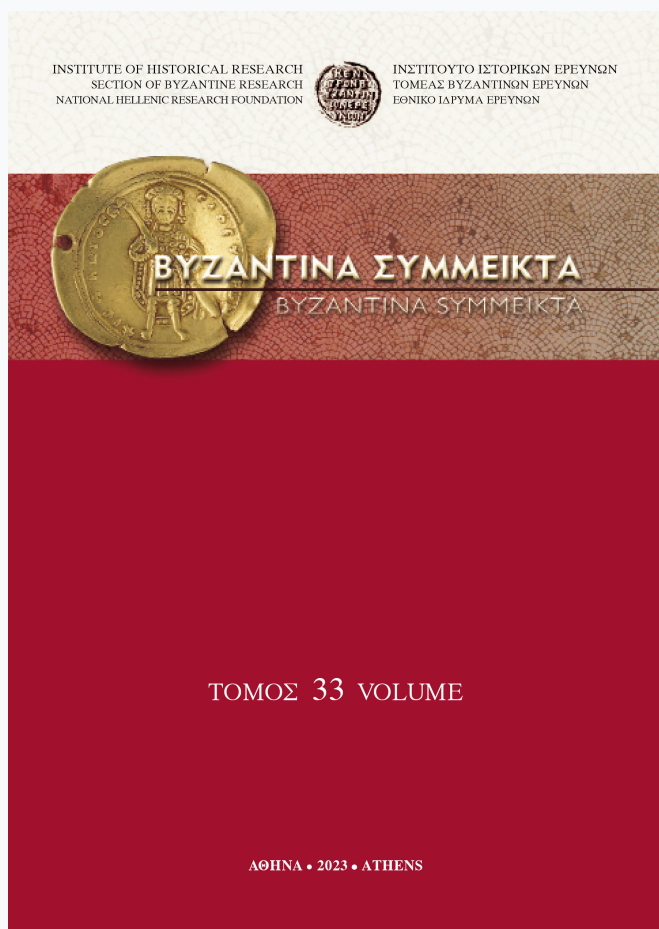

Byzantina Symmeikta

Vol 33 (2023)

BYZANTINA SYMMEIKTA 33

Ανέκδοτος κανόνας στον Άγιο Νικόλαο επίσκοπο Μύρων της Λυκίας από τον πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανό Α΄ τον ομολογητή (ca 650-740)

ΜΑΡΙΑ ΣΟΥΡΜΠΑ

doi: [10.12681/byzsym.33312](https://doi.org/10.12681/byzsym.33312)

Copyright © 2023, ΜΑΡΙΑ ΣΟΥΡΜΠΑ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

ΣΟΥΡΜΠΑ Μ. (2023). Ανέκδοτος κανόνας στον Άγιο Νικόλαο επίσκοπο Μύρων της Λυκίας από τον πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανό Α΄ τον ομολογητή (ca 650-740). *Byzantina Symmeikta*, 33, 137-164.
<https://doi.org/10.12681/byzsym.33312>

INSTITUTE OF HISTORICAL RESEARCH
SECTION OF BYZANTINE RESEARCH
NATIONAL HELLENIC RESEARCH FOUNDATION

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΒΥΖΑΝΤΙΝΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
ΕΘΝΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΕΡΕΥΝΩΝ

ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ ΣΥΜΜΕΙΚΤΑ

BYZANTINA SYMMEIKTA

ΤΟΜΟΣ 33 VOLUME

ΜΑΡΙΑ ΣΟΥΡΜΠΙΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΥΡΩΝ
ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΓΕΡΜΑΝΟ Α΄ ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗ (ca 650–740)

ΑΘΗΝΑ • 2023 • ATHENS

ΜΑΡΙΑ ΣΟΥΡΜΠΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ
ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ ΕΠΙΣΚΟΠΟ ΜΥΡΩΝ ΤΗΣ ΛΥΚΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΓΕΡΜΑΝΟ Α΄ ΤΟΝ ΟΜΟΛΟΓΗΤΗ (ca 650-740)

Ὁ ἅγιος Νικόλαος, ἀρχιεπίσκοπος Μύρων τῆς Λυκίας, κατέχει ξεχωριστὴ θέση στὴ χορεία τῶν ἁγίων τῆς Ἐκκλησίας. Γεννήθηκε στὰ Πάταρα τῆς Λυκίας περὶ τὰ μέσα τοῦ 3ου αἰῶνα μ.Χ. καὶ ἔζησε κατὰ τὴ διάρκεια τῆς βασιλείας τῶν δύο μεγάλων διωκτῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ, τοῦ Διοκλητιανοῦ καὶ τοῦ Μαξιμιανοῦ. Τὸ 325 μ.Χ. συμμετεῖχε στὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, ἡ ὁποία συγκλήθηκε στὴ Νίκαια τῆς Βιθυνίας, καὶ ἀναδείχθηκε *ὁλετὴρ τοῦ Ἀρείου*¹. Σύμφωνα μετὰ τὸ *Μηναῖο* τοῦ Δεκεμβρίου, ὁ μέγας ἱεράρχης *γενναίως τε κατὰ τῶν Ἀρείου φλυαριῶν ἵσταται· καὶ διαλύσας πάντα, καὶ κανόνα πᾶσι τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀκριβῆ παραδούς, ἐκεῖθεν τε ἀναζεύγνυσι, καὶ πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπανήκει ποιμνὴν, τρέπων πάντας καὶ προάγων ἐπ' ἀρετὴν, καὶ θερμότερον τῆς διδασκαλίας ἀπτόμενος*².

Ὁ ἅγιος Νικόλαος τιμᾶται μὲ ἰδιαίτερο σεβασμὸ σὲ ὁλόκληρο τὸν χριστιανικὸ κόσμο. Ἡ οἰκουμενικότητα αὐτὴ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸ πλῆθος ἔργων πρὸς τιμὴ του. Εἰδικότερα, ὅσον ἀφορᾷ στὸ ὑμνογραφικὸ corpus τοῦ ἁγίου Νικολάου, παρατηρεῖται ὅτι αὐτὸ εἶναι ἰδιαίτερος ἐκτεταμένο, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸν κάθε ἄλλο παρὰ εὐκαταφρόνητο ἀριθμὸ ὑμνογραφικῶν συνθέσεων ποὺ παραδίδονται πρὸς τιμὴν τοῦ ἱεράρχη στίς

1. *Μηναῖον τοῦ Δεκεμβρίου*. Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν, Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ Βαρθολομαίου Κουτλουμουσιανοῦ τοῦ Ἱμβρίου, ἐν Βενετίᾳ 1863, 26.

2. *Μηναῖον τοῦ Δεκεμβρίου*, 38.

χειρόγραφες καὶ ἔντυπες λειτουργικὲς συλλογές, σὲ σειρές, ἀνθολογίες καὶ περιοδικά³.

Ἡ Ἑλένη Παπαηλιοπούλου-Φωτοπούλου στὸ βιβλίο της γιὰ τοὺς ἀνέκδοτους ἁσματικοὺς κανόνες τῶν *Μηναίων* δίδει τὴν πληροφορία γιὰ τὴν ὑπαρξὴ κανόνα στὴ μνήμη τοῦ ἁγίου Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας⁴. Τὴν πληροφορία ἐπαναλαμβάνει καὶ ἡ Θεώνη Κολλυροπούλου⁵. Σύμφωνα μὲ τὶς ἐρευνήτριες ὁ κανόνας παραδίδεται ἀπὸ τρεῖς κώδικες, τὸν *Sinaiticus gr. 583*, φφ. 33-36 (Se), τὸν *Sinaiticus gr. 590*, φφ. 55-59^v (Sm) καὶ τὸν *Athous, Lavrae H 94* (749), φφ. 24^v-30^v (Λμ). Ὁ κανόνας μνημονεύεται, ἐπίσης, ἀπὸ τὸν Σωφρόνιο Εὐστρατιάδη⁶ καὶ τὸν Παντελεῖ Πάσχο⁷, ἀλλὰ μόνο ἀπὸ τὸν Λαυρεωτικὸ κώδικα.

Καὶ οἱ τρεῖς κώδικες ἀποτελοῦν *Μηναῖα* τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου καὶ χρονικῶς ἀνάγονται στὸν 11ο αἰῶνα ὁ Se⁸, στὸν 13ο αἰῶνα ὁ Sm⁹ καὶ στὸν 17ο αἰῶνα ὁ Λμ¹⁰. Τὰ τρία χειρόγραφα παρουσιάζουν σημαντικὲς ἀποκλίσεις μετὰξὺ τους. Τὸ πρῶτο χειρόγραφο, τὸ ὁποῖο ἀπηχεῖ τὴν

3. Γιὰ τὸ ὕμνογραφικὸ corpus τοῦ ἁγίου Νικολάου βλ. ἐνδεικτικῶς H. FOLLIERI, *Initia hymnorum ecclesiae graecae*, v. V₂ [StT, 215bis], Città del Vaticano, 1966, 256-257. Ε. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ, *Ἰωσήφ ὁ Ὑμνογράφος. Βίος καὶ Ἔργον* [«Ἀθηνᾶ», Σύγγραμμα περιοδικὸν τῆς ἐν Ἀθήναις Ἐπιστημονικῆς Ἑταιρείας. Σειρὰ Διατριβῶν καὶ Μελετημάτων, 11], ἐν Ἀθήναις 1971, 131. Α. ΚΟΜΙΝΙΣ, *Analecta Hymnica Graeca e codicibus eruta Italiae inferioris, Canones Decembris*, v. IV, Roma 1976, 52-207. Ε. ΠΑΠΑΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, *Ταμεῖον ἀνεκδότων βυζαντινῶν ἁσματικῶν κανόνων*, τ. I: *Κανόνες Μηναίων*, Ἀθήναι 1996, 114-121, ἀρ. 309-335. Δ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΠΟΥΛΟΣ, *Ἐντυπες ἀκολουθίαι ἁγίων. Συλλογὴ Ντόρης Παπαστράτου*, Ἀθήνα 2007, 251-254.

4. ΠΑΠΑΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ-ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΥ, *Ταμεῖον*, 114-115, ἀρ. 311.

5. Θ. ΚΟΛΛΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, *Περὶ τοῦ προβλήματος τῆς β' φῶδης τῶν κανόνων*, Πάτρα 2012, 130-131, ἀρ. 130.

6. Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ, Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνὸς καὶ τὰ ποιητικὰ αὐτοῦ ἔργα, *Νέα Σιών* 26 (1931), 729 καὶ Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ, *Ταμεῖον Ἐκκλησιαστικῆς ποιήσεως, Ἐκκλησιαστικὸς Φῶρος* 39 (1940), 420.

7. P. B. PASCHOS, Saint Nicolas dans l'hymnographie byzantine, *Θεολογία* 57 (1986), 415.

8. M. KAMIL, *Catalogue of all Manuscripts in the Monastery of St Catharine on Mount Sinai*, Wiesbaden 1970, 95. V. GARDTHAUSEN, *Catalogus codicum graecorum Sinaiticorum*, Oxonii 1886, 188.

9. KAMIL, *Catalogue*, 95. GARDTHAUSEN, *Catalogus*, 139.

10. Σ. ΛΑΥΡΙΩΤΗΣ – Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΗΣ, *Κατάλογος τῶν κωδίκων τῆς Μεγίστης Λαύρας (τῆς ἐν Ἁγίῳ Ὁρει)* [Ἀγιορειτικὴ Βιβλιοθήκη Β' καὶ Γ'], Paris 1925, 115.

ἀρχαιότερη παράδοση, παραδίδει τὴν ἐκτενέστερη μορφή τοῦ κανόνα, περιλαμβάνοντας συνολικῶς 61 τροπάρια συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν θεοτοκιῶν. Οἱ ἄλλοι δύο κώδικες, ὁ Σμ καὶ ὁ Λμ, παραδίδουν 35 καὶ 32 τροπάρια ἀντιστοιχῶς. Ὅσον ἀφορᾷ στὰ θεοτοκία, διαπιστώθηκε ὅτι αὐτὰ ποὺ παραδίδει ὁ κώδικας Σε δὲν εὐρέθησαν σὲ ἄλλον ἐκδεδομένο κανόνα, ἐνῶ αὐτὰ τῶν κωδίκων Σμ καὶ Λμ εὐρέθησαν σὲ ἐκδεδομένα ἔργα καὶ ἄλλων ὑμνογράφων, μεταξὺ τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἔργα τοῦ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανοῦ Α΄.

Γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ κεμένου ὡς βάση χρησιμοποιοῦντο ὁ ἀρχαιότερος καὶ ἐκτενέστερος κώδικας Σε, ὁ ὁποῖος πιθανότατα παραδίδει ἀκέραιο τὸν κανόνα. Ὡστόσο, ἐλήφθησαν ὑπόψη οἱ κώδικες Σμ καὶ Λμ, ἐφόσον σὲ αὐτοὺς παραδίδονται καλύστερες γραφές.

Ὁ κανόνας εἶναι ἐννεαῳδιος (ἢ β΄ ᾠδὴ ἔχει ἐκπέσει μόνο στὸν κώδικα Λμ) καὶ εἶναι μελισμένος σὲ ἥχο α΄, ἔχοντας ὡς μουσικὰ πρότυπα γιὰ τὶς ᾠδὲς α΄, γ΄, δ΄, ε΄, ζ΄, ζ΄ καὶ θ΄ τοὺς εἰρημούς τῆς ἀναστάσιμης ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Δαμασκηνοῦ ΕΕ 34, π° 22, γιὰ τὴν ᾠδὴ β΄ τοὺς εἰρημούς τῆς ἀναστάσιμης ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα Κρήτης ΕΕ 30, π° 17 καὶ γιὰ τὴν ᾠδὴ η΄ τοὺς εἰρημούς τῆς ἀναστάσιμης ἀκολουθίας τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ ΕΕ 33, π° 21.

Τὰ τροπάρια τοῦ κανόνα εἶναι ἀνίσως κατανεμημένα στὶς ἐννέα ᾠδὲς. Οἱ ᾠδὲς α΄, β΄, ε΄, ζ΄, ζ΄ καὶ η΄ ἔχουν ἕξι τροπάρια, οἱ ᾠδὲς γ΄ καὶ δ΄ ἔχουν ἑπτὰ τροπάρια, ἐνῶ ἡ θ΄ ᾠδὴ εἶναι ἡ ἐκτενέστερη ὅλων μὲ 11 τροπάρια. Τὸ τελευταῖο τροπάριο κάθε ᾠδῆς ἀποτελεῖ θεοτοκίον καὶ μόνον στὴ θ΄ ᾠδὴ παραδίδεται τριαδικό. Συνολικῶς, ἐπομένως, ὁ κανόνας ἀποτελεῖται ἀπὸ 61 τροπάρια, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐννέα εἶναι θεοτοκία καὶ ἓνα τριαδικό.

Ὁ ὑμνογράφος χρησιμοποιοῖ τὴ λόγια ἑλληνιστικὴ γλῶσσα, χωρὶς ἀκρότητες, ἀρχαϊσμούς ἢ δημῳδεῖς τύπους, καὶ διανθίζει τὸ κείμενό του μὲ ποικίλα ἐκφραστικὰ σχήματα, μὲ κυριότερα τὶς μεταφορὲς (βλ. στ. 55-56, 64-66, 70-71, 107-108, 127-130, 135-136, 235-240, 244-245) καὶ τὶς ζωηρὲς εἰκόνες ἀπὸ τὴν περιβάλλουσα φύση (βλ. στ. 42, 163-168).

Ἀναφορικῶς μὲ τὸ ρυθμοτονικὸ μέτρο, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦνται στὸν κανόνα, παρατηρεῖται ὅτι ὁ ὑμνογράφος δὲν τηρεῖ ἀπολύτως τοὺς νόμους τῆς ἰσοσυλλαβίας καὶ τῆς ὁμοτονίας. Ἄν καὶ ἔχει ὡς μουσικὰ καὶ ποιητικὰ πρότυπα τοὺς προαναφερόμενους εἰρημούς, πολλὰς φορὲς ἀφίσταται αὐτῶν ὡς πρὸς τὸν ἀριθμὸ τῶν συλλαβῶν καὶ τὴ θέση τῶν τόνων. Ἐκτιμᾶται ὅτι οἱ ὅποιες ἐκτροπὲς τῆς ὁμοτονίας καὶ τῆς ἰσοσυλλαβίας

μεταξὺ τῶν *εἰρημῶν* καὶ τῶν ἐπιμέρους *τροπαρίων* ἐξομαλύνονται κυρίως μὲ τὸν νόμο τῆς *τονῆς*, ποὺ ἔχει διατυπώσει ὁ Ν. Β. Τωμαδάκης¹¹.

Ἀπὸ ἄποψη περιεχομένου διαπιστώνεται ὅτι εἶναι ἔκδηλος ὁ ἐγκωμιαστικὸς καὶ παρακλητικὸς χαρακτήρας τοῦ *κανόνα*, ἐνῶ οἱ πληροφορίες ποὺ παρέχει εἶναι περιορισμένες, ὅπως στοὺς στίχους 13-18 καὶ 247-252. Ὁ ἅγιος Νικόλαος ἐξαίρεται ἰδιαίτερος γιὰ τὸν ἐπὶ γῆς ἰσάγγελο βίο του (βλ. στ. 28, 46, 169-170). Ὁ ὕμνογράφος ὑπογραμμίζει ἰδιαίτερος τὸ *πρᾶον* καὶ τὸ *καθαρόν* τῆς *καρδίας* του (βλ. στ. 43-44), τὴν ἐγκράτειά του (βλ. στ. 70-72), τὴν εὐσέβειά του (βλ. στ. 76-78), τὴ νέκρωση τῶν παθῶν του (βλ. στ. 7-8, 55-57) καὶ τὴ θαυματουργικὴ καὶ μεσιτευτικὴ δύναμή του (βλ. στ. 13-18, 61-63, 79-81, 85-87, 88-90, 97-101, 117-121, 135-138, 139-142, 157-162). Σὲ ἄλλα σημεῖα τοῦ *κανόνα* ἐπισημαίνεται ἡ ἀνόθευτη πίστις του (βλ. στ. 143) καὶ οἱ ἀγῶνες του ἐναντίον τοῦ αἰρεσιάρχη Ἀρείου γιὰ τὴ διατήρηση τοῦ ὀρθοῦ δόγματος (βλ. στ. 49-51, 67-69, 102-106, 131-134, 163-168, 253-258, 259-264, 265-270).

Ὅσον ἀφορᾷ στὸν ποιητὴ τοῦ *κανόνα*, ἐπισημαίνεται ὅτι μεταξὺ τῆς χειρόγραφης παράδοσης ὑπάρχει μία σύγχυση γύρω ἀπὸ αὐτὸ τὸ θέμα. Ἐτσι, στὸν κώδικα *Se* ὁ *κανόνας* φέρεται ὡς ποίημα τοῦ Γερμανοῦ, ἐνῶ στὸν κώδικα *Λμ* ὁ *κανόνας* ἀποδίδεται στὸν Ἰωάννη μοναχό. Ἡ παραπάνω, ὡστόσο, μορφολογικὴ, γλωσσικὴ, ὑφολογικὴ, μετρικὴ καὶ ἐννοιολογικὴ ἀνάλυση τοῦ *κανόνα* σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ ἀρχαιότερου χειρογράφου *Se*, καθὼς ἐπίσης καὶ σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν ὁμοιότητα τὴν ὁποία παρουσιάζει ὁ παρὼν *κανόνας* μὲ ἄλλους *κανόνες* τοῦ πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Γερμανοῦ Α΄ τοῦ Ὁμολογητῆ, καὶ ἰδιαίτερος μὲ τὸν *κανόνα* του στὴν ἐορτὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Νηστευτῆ, ὁδηγεῖ μὲ μεγάλη ἀσφάλεια στὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ συγκεκριμένος *κανόνας* ἀποτελεῖ ποίημα τοῦ λογίου αὐτοῦ πατριάρχη. Παρακάτω παρατίθενται ὁρισμένα παραδείγματα, τὰ ὁποῖα ἐπιβεβαιώνουν τὴν ὁμοιότητα τοῦ παρόντος *κανόνα* μὲ ἄλλες ποιητικὲς συνθέσεις τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ:

11. Ν. Β. ΤΩΜΑΔΑΚΗΣ, *Ἡ Βυζαντινὴ Ὑμνογραφία καὶ Ποίησις, ἥτοι Εἰσαγωγή εἰς τὴν Βυζαντινὴν Φιλολογίαν*, τ. Β΄, Ἀθήνα 1965³ (1^η ἀνατύπωση Θεσσαλονίκη 1993), 231-236.

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 46:	Κανόνας στὸν ἅγιο Αὐξέντιο, ᾠδὴ α΄, τροπ. β ¹² :
Συνόμιλος γεγονὼς τῶν ἀγγέλων	καὶ ἀγγέλων γέγονας συνόμιλος, Αὐξέντιε
	Κανόνας στὸν ἅγιο Γρηγόριο Νεοκαισαρείας, ᾠδὴ ζ΄, τροπ. δ ¹³ :
	Συνόμιλος ἀγγέλων ἀνεδείχθης, μακάριε
Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 51:	Κανόνας στὸν ἅγιο Παῦλο τὸν Ὁμολογητὴ, ᾠδὴ ε΄, τροπ. β ¹⁴ :
καὶ τῆς Ἀρείου μανίας τὴν πλάνην κατεπάτησας	τῆς Ἀρείου μανίας ἐν ταύτῃ κατεπάτησας
Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 58- 60:	Κανόνας στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν Νηστευτὴ, ᾠδὴ γ΄, τροπ. γ΄, κῶδ. Πυ ¹⁵ :
Τὸ γράμμα τὸ νομικὸν ἐν χάριτι, πάτερ, εὐτάκτως διήλθες ὥς εἰς τὰ βάθη τοῦ πνεύματος καλῶς διαβιβάσας τὸν νοῦν.	Τὸ γράμμα τὸ νομικὸν ἐν χάριτι, πάτερ, εὐτάκτως διήλθες εἰς βάθη τὰ τοῦ πνεύματος καλῶς διαβιβάσας τὸν νοῦν.
Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 70- 71:	Κανόνας στοὺς ἁγίους Εὐλάμπιο καὶ Εὐλαμπία, ᾠδὴ γ΄, τροπ. β ¹⁶ :
Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα κατέσβεσας, πάτερ, δι’ ἐγκρατείας	Δουλαγωγήσαντες τὰ πάθη τῇ ἐγκρατείᾳ τῆς σαρκὸς τὰ πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ βέλη ἐσβέσατε.
Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 102- 103:	Κανόνας στὸν ἅγιο Παῦλο τὸν Ὁμολογητὴ, ᾠδὴ ζ΄, τροπ. α΄ ¹⁷ :
Ζηλωτὴς ἀνεδείχθης καὶ ὑπέρμαχος τῆς πίστεως	ζηλωτὴς ἀνεδείχθης Ὁρθοδοξίας ὑπέρμαχος

12. Μ. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο τοῦ πατριάρχῃ Κωνσταντινουπόλεως Γερμανοῦ Α΄ τοῦ Ὁμολογητῆ (ca 650-740)* [Βυζαντινὲς Πραγματεῖες, 4], Ἀθήνα 2022, 476.

13. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 437.

14. *AHG*, III, 177.

15. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 349.

16. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 467-468.

17. *AHG*, III, 178.

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ.
104-106:

διὸ καὶ μέχρις αἵματος
ἀντικατέστης, ὅσιε,
τῇ προαιρέσει κατὰ τῶν δυσσεβῶν.

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 107-
108:

Σὺ τὸ ἀμύχανον κάλλος
νοεροῖς κατανοήσας ὀφθαλμοῖς

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 135:

Τῶν θαυμάτων τὴν ἄβυσσον

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 143:

Τὴν ἀνόθευτον πίστιν σου

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 193-
194:

Σὺ τὴν ἐν Πνεύματι λατρεῖαν
τῷ Θεῷ προσενέγκας

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 223-
228:

Σὺ τὴν χοϊκὴν οὐσίαν
ἐπὶ γῆς, θεόφρον, καταλύσας
οἰκίαν ἐν ὑψίστοις
τὴν ἄνω βασιλείαν
ἀχειρότευκτον εὗρες
αἰώνιον, ἀκατάλυτον.

Κανόνας στὴν ἁγία Εὐφημία, ὥδη δ',
τροπ. β'¹⁸:

Μέχρις αἵματος ἀντικατέστης τῇ
ἀμαρτία

Κανόνας στὸν ἅγιο Ἀνθιμο Νικο-
μηδεῖας, ὥδη η', τροπ. β'¹⁹:

τοῦ ἀμυχάνου κάλλους ἐνετρούφας
ὀπτασίαν ξένην ὁρῶν

Κανόνας στὴν ἀνακομιδὴ τῶν
λειψάνων τῶν ἁγίων Ἀναργύρων
Κύρου καὶ Ἰωάννη, ὥδη δ', τροπ. δ'²⁰:
Ἄβυσσον, σωτήρ,
ἀνέδειξας θαυμάτων

Κανόνας στὸν Πολύκαρπο ἐπίσκοπο
Σμύρνης, ὥδη β', τροπ. β'²¹:

Ἐπλούτησας
τὴν ἀνόθευτον πίστιν

Κανόνας στοὺς ἁγίους Ἀββάδες τοὺς
ἐν Σινᾷ καὶ Ραϊθῶ ἀναιρεθέντας,
ὥδη θ', τροπ. α'²²:

Λογικὴν λατρεῖαν ἐαντοὺς τῷ
λυτρωτῇ προσενέγκαντες Θεῷ

Κανόνας στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν
Νηστευτῇ, ὥδη θ', τροπ. α'²³:

Σὺ τὴν χοϊκὴν οὐσίαν
ἐπὶ γῆς, θεόφρον, καταλύσας
οἰκίαν ἐν ὑψίστοις
τὴν ἄνω βασιλείαν
ἀχειρότευκτον εὗρες
αἰώνιον, ἀκατάλυτον.

18. ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 375.

19. Ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου ἐπισκόπου Νικομηδεῖας
ὑπὸ Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου (ἐκδοσις δευτέρα) – Ὑμνογραφικὰ εἰς τὸν
ἅγιον Ἀνθιμον Νικομηδεῖας ὑπὸ Παναγιώτου Γ. Νικολοπούλου, ἐπιμ. ΡΟΥΣΣΑΣ ΑΝΘΙΜΟΣ
(μητροπολίτης Θεσσαλονίκης), Θεσσαλονίκη 2010, 62.

20. ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 510.

21. ΑΗΓ, VI, 365.

22. ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 474

23. ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 354.

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 229-234:

Σὺ τὸν Ἀβραὰμ ζηλώσας
ἄλλον Ἰσαὰκ τὴν σὴν καρδίαν
θυσίαν ζῶσαν, πάτερ,
Θεῷ τῷ ἐπὶ πάντων
τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης,
Νικόλαε, ὠλοκαύτωσας.

Κανόνας στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν
Νηστευτή, ᾠδὴ θ', τροπ. β'²⁴:

Σὺ τὸν Ἀβραὰμ ζηλώσας
ἄλλον Ἰσαὰκ τὴν σὴν καρδίαν
θυσίαν ζῶσαν, πάτερ,
Θεῷ τῷ ἐπὶ πάντων
τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης,
Νικόλαε, ὠλοκαύτωσας.

Κανόνας στὸν ἅγιο Νικόλαο, στ. 271-276:

Σὺ καὶ τὸν Δαυὶδ ζηλώσας
τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου πραότητα
ὁμοίαν ἀπειργάσω
τῆς Ἰησοῦ καρδίας
μιμητὴς γὰρ ἐγένου,
Νικόλαε, τοῦ Κυρίου σου.

Κανόνας στὸν ἅγιο Ἰωάννη τὸν
Νηστευτή, ᾠδὴ θ', τροπ. γ'²⁵:

Σὺ καὶ τὸν Δαυὶδ ζηλώσας
τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου πραότητα
ὁμοίαν ἀπειργάσω
τῆς Ἰησοῦ καρδίας
μιμητὴς γὰρ ἐγένου,
Νικόλαε, τοῦ Κυρίου σου.

Τοῦ κανόνα προτάσσεται τὸ συναξάριο τοῦ ἁγίου Νικολάου, σύμφωνα μὲ τὸ *Συναξάριο τῆς Κωνσταντινουπόλεως*²⁶. Γιὰ τὴ διαίρεση τοῦ κανόνα σὲ στίχους ὡς γνώμονας χρησιμοποιήθηκε τὸ *Εἰρμολόγιο* τοῦ Εὐστρατιάδη. Οἱ συντομογραφίσεις λέξεων ἢ φράσεων τῶν χειρογράφων ἀναπτύχθηκαν χωρὶς νὰ χρησιμοποιηθοῦν παρενθέσεις, ἐφόσον δὲν ὑπῆρχε πιθανότητα σύγχυσης. Ὡς πρὸς τὸν τονισμὸ τῶν λέξεων τῶν κεμένων, ἀκολουθοῦνται οἱ κανόνες τονισμοῦ ποὺ διέπουν τὴ γραμματικὴ τῆς ἀττικῆς διαλέκτου. Τὸ *apparatus criticus* (= κριτικὸ ὑπόμνημα) συνοδεύεται ἀπὸ *apparatus heirmorum* (= ὑπόμνημα εἰρμῶν) καὶ *apparatus fontium* (= ὑπόμνημα πηγῶν). Τὸ πρῶτο ὑπόμνημα ἀναφέρεται στὴν ἔκδοση τῶν εἰρμῶν καὶ στὰ ὀνόματα τῶν συνθετῶν τους, ἐνῶ στὸ δεύτερο περιλαμβάνονται ἀναφορὲς σὲ ἀγιογραφικὲς πηγὲς καθὼς καὶ σὲ παράλληλα χωρία ἀπὸ ἄλλα ἀγιολογικὰ κείμενα. Ἰδιαίτερος ἐπισημαίνονται παράλληλα χωρία ἀπὸ τὰ ὑμνογραφικὰ ἔργα τοῦ ἁγίου Γερμανοῦ, σὲ μία προσπάθεια νὰ καταδειχθοῦν παρόμοιες

24. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 354.

25. ΣΟΥΡΜΠΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 354.

26. H. DELEHAYE *Synaxarium Ecclesiae Constantinopolitanae e codice Sirmondiano, adiectis synaxariis selectis*, Bruxellis 1902 [= Propylaeum ad AASS Novembris].

ιδέες ή εκφράσεις, οί όποίς μπορούν νά χρησιμεύσουν στην επίλυση τοῦ προβλήματος τῆς πατρότητας τοῦ κανόνα. Τά ὀρθογραφικά λάθη τῶν χειρογράφων διορθώθηκαν σιωπηρῶς, μέ μόνη ἑξαίρεση τήν περίπτωση κατά τήν ὁποία διαφορετική ὀρθογράφηση παρέπεμπε σέ διαφορετικό γραμματικό τύπο ή σέ διαφορετική σημασία.

ΚΑΝΟΝΑΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

ΚΡΙΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΜΒΟΛΩΝ ΚΑΙ ΒΡΑΧΥΓΡΑΦΙΩΝ

ΚΩΔΙΚΕΣ²⁷

Se	<i>Sinaiticus gr. 583</i> , φφ. 33-36
Su	<i>Sinaiticus gr. 590</i> , φφ. 55-59 ^v
Λμ	<i>Athous, Lavrae H 94</i> , φφ. 24 ^v -30 ^v

ΚΡΙΤΙΚΟ ΥΠΟΜΝΗΜΑ

cf.	confer
cod.	codex
corr.	correxī
ed.	edidit
f., ff.	folium, folia
heirm.	heirmus, -um
n ^o	numerus
od.	oda, -ae
scr.	scripsi
theot.	theotokion
tit.	titulus
triad.	triadikon
trop.	troparium, -a
<i>Apoc.</i>	<i>Apocalypsis</i>
<i>Ex.</i>	<i>Exodus</i>
<i>Gen.</i>	<i>Genesis</i>
<i>Hebr.</i>	<i>ad Hebraeos Epistula</i>
<i>II Cor.</i>	<i>ad Corinthios Epistula II</i>
<i>Jes.</i>	<i>Jesus Navi</i>
<i>John</i>	<i>Evangelium Johannis</i>
<i>Lev.</i>	<i>Leviticus</i>
<i>Matth.</i>	<i>Evangelium Matthaei</i>
<i>Phil.</i>	<i>ad Philippenses Epistula</i>
<i>Ps.</i>	<i>Psalmorum liber</i>
<i>Rom.</i>	<i>ad Romanos Epistula</i>
<i>Sap. Sal.</i>	<i>Sapientia Salomonis</i>

27. Για τὰ σύμβολα τῶν κωδίκων χρησιμοποιήθηκε ἡ κωδικοποιημένη πρόταση τοῦ Σταύρου Κουρούση γιὰ τὴ σειρὰ *Analecta Hymnica Graeca e codicibus Orientalibus eruta*.

ΛΟΙΠΑ ΕΡΓΑ

- AHG* *Analecta Hymnica Graeca e codicibus eruta Italiae inferioris*, I. SCHIRÒ consilio et ductu edita, vol. I-XII (Canones Septembris-Augusti), Roma 1966-1980.
- Anrich, *Hagios Nikolaos* G. ANRICH, *Hagios Nikolaos. Der heilige Nikolaos in der griechischen Kirche. Texte und Untersuchungen. Band I: Die Texte*, Teubner-Leipzig-Berlin 1913.
- EE* *Εἰρημολόγιον ἐκδιδόμενον ὑπὸ Μητροπολίτου πρ. Λεοντοπόλεως Σωφρονίου Εὐστρατιάδου τῇ συνεργασίᾳ Σπυρίδωνος μοναχοῦ Λαυριώτου. Β΄ ἔκδοσις ἀναθεωρημένη καὶ βελτιωμένη. Ἐπιμέλεια: Ἀ. Δ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ κ.ἄ., Ἀθήνα 2006.*
- Pent.* *Πεντηκοστάριον σὺν Θεῷ Ἁγίῳ περιέχον τὴν πρόπουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν*, Ρώμη 1738.
- TrV* *Τριώδιον κατανυκτικόν, περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ ἀκολουθίαν*, Βενετία 1876.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ ζ΄
Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων
τῆς Λυκίας.

Συναξάριον²⁸

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας. Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν τοῖς χρόνοις Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν τυράννων, πρότερον τῇ μοναδικῇ πολιτείᾳ διαπρέψας καὶ δι' ὑπερβάλλουσιν ἀρετῇ τὴν ἀρχιερωσύνην δεξάμενος. Καὶ ἐπεὶ τὰ χριστιανῶν ἦν πρεσβεύων καὶ τὴν εὐσέβειαν κηρύττων, ἐλευθέρα φωνῇ, συλλαμβάνεται ὑπὸ τῶν τὰ πρῶτα φερόντων τῆς πόλεως καὶ πληγαῖς καὶ στρεβλώσεσι παρ' αὐτῶν ὑποβληθεὶς τῇ εἰρκτῇ ἐναπορρίπτεται μετὰ τῶν ἄλλων χριστιανῶν. Μετὰ δὲ τοῦτο τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν βασιλείαν τῶν Ῥωμαίων ψήφῳ Θεοῦ ὑποζωσαμένου, ἀφίενται οἱ κατάκλειστοι τῶν δεσμῶν. Μεθ' ὧν καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος ἀφεθεὶς τὰ Μύρα κατέλαβεν. Οὐ πολὺν τὸ ἐν μέσῳ καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος συναθροίζεται ὑπὸ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, ἧς μέρος καὶ ὁ θαυμάσιος Νικόλαος γίνεται. Οὗτος πολλὰ ἐποίησε θαύματα ὥς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Εἰς βαθὺν δὲ γῆρας ἐληλακῶς πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε, τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῖς πιστοῖς καταλιπὼν, μῦρα βλύζων μετὰ τῶν ἱαμάτων ζῶν τε καὶ μετὰ θάνατον χάριν λαβὼν θαυματουργιῶν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

28. DELEHAYE, *Synaxarium*, στήλ. 281-284, n° 1.

Ἄτερος κανὼν εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Νικόλαον

Ἦχος α΄

Ἰδὼδὲ α΄. Τῷ βοηθήσαντι Θεῷ
ἐν Αἰγύπτῳ τῷ Μωσεῖ
καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Φαραὼ
πανστρατὶ βυθίσαντι
ἐπινίκιον ᾠδὴν ᾄσωμεν
ὅτι δεδόξασται.

Πνευματικῶς ἡμᾶς, πιστοί,
ὁ διδάσκαλος ἡμῶν
πρὸς εὐωχίαν συγκαλεῖ
τῆς σεπτῆς αὐτοῦ μνήμης·
5 ἦν ἐορτάζοντες πίστει δοξάσωμεν
τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Νικοποιόν σε μαχητὴν
ἀναδείξας τῶν παθῶν
ὥς συμπαθοῦντα τῷ λαῷ
10 ὁ παθὼν ὑπὲρ ἡμῶν
ἐμεγάλυνεν, σοφὲ Νικόλαε,
τὴν πολιτείαν σου.

tit. Ὁ κανὼν τοῦ ἁγίου Νικολάου *Sm* Ὁ κανὼν *Λμ*
nomen Γερμανοῦ in margine dextra f. 33 *Se*, sed ποίημα Ἰωάννου in rubrica f. 24^v *Λμ*
heirm. od. α΄ *EE* 34, n° 22, Joannis monachi; heirmum integrum solum *Λμ* praebet
1-6 solum *Se* praebet **9** τῷ λαῷ *Se*: τὸν λαὸν *Sm* *Λμ* **post 7-12** hoc trop. *Sm* *Λμ* praebeant:

Οἱ τῶν ἰδρώτων σου κρονοὶ
τῶν θαυμάτων ποταμούς,
ἱερομύστα τοῦ Χριστοῦ,
ἐκπηγάζουσιν ἡμῖν,
ἐξ ὧν ἀντλοῦντες τιμῶμεν τὰ λείψανα
καὶ τὸ μνημόσυνον. (τὸ μνημοσύνον *Sm*: τὰ μνημόσυνα *Λμ*)

7 (Νικοποιόν σε μαχητὴν) cf. ANRICH, *Hagios Nikolaos (Encomium Procli)*, 430¹⁵
(: νικοποιδς γὰρ ἐγένον μαχητής)

Σὺ ἐν ὀνείροις ἐπιστάς
 βασιλεῖ θεοσεβεῖ
 15 ἄθωον αἵματος αὐτὸν
 ἡλευθέρωσας ποτὲ
 καὶ τοὺς δεσμῶτας ἐρρύσω, Νικόλαε,
 τῆς παρὰ νόμου σφαγῆς.

Σὺ ἐν μνήματι οἰκεῖς,
 20 πανταχοῦ θαυματουργεῖς,
 καὶ ἐν εἰκόνι συγγραφῆς,
 καὶ ἐν εὐχῇ παρακληθῆς
 πᾶσιν ἐξ ἴσου παρέχεις, Νικόλαε,
 τὰς σωτηρίους αὐγάς.

Τῶν ἐκτελούντων σου φαιδρῶς
 τὴν ἐτήσιον μνήμην
 καὶ ἀνυμνούντων σου πιστῶς
 τὸν ἰσάγγελον βίον
 πρὸς τὸν σωτῆρα τῶν ὅλων μνημόνευε
 30 ταῖς ἰκεσίαις σου.

13 Σὺ Σε: Σοὶ Σμ 16 ποτὲ Σε: σοφέ Σμ 18 σφαγῆς Σε: σφαγεῖς Σμ 19-24 et 25-30 solum Σε
 praebebet

triad. Λμ praebebet:

Ἡ ἐν Θεότητι μιᾷ
 τρισυπόστατος Μονάς,
 μόνη ἀγέννητε Πατὴρ
 καὶ Υἱὲ μονογενὲς
 καὶ μόνον ἅγιον Πνεῦμα, ὁμοβασιλεῖον κράτος,
 σῶσον πάντας ἡμᾶς.

aliud theot. Σμ praebebet:

Δεδοξαμένα περὶ σοῦ
 ἐλαλήθη πανταχοῦ
 ὅτι ἐκύησας σαρκὶ
 τὸν τῶν ὅλων ποιητήν,
 Θεοτόκε Μαρία πανύμνητε
 καὶ ἀπειρώγαμε. (ed. in Tr V, 374)

theot. Λμ non praebebet

13-14 (Σὺ - θεοσεβεῖ) cf. ANRICH, *Hagios Nikolaos (Encomium Procli)*, 430¹⁵ (: ὁ ἐν ὀνείροις
 τῷ βασιλεῖ παριστάμενος) 15 (ἄθωον αἵματος) cf. ANRICH, *Hagios Nikolaos (Vita per
 Michaëlem)*, 130¹³⁻¹⁸ (: τὸν μὲν ὡς χλευήν ὑποστάντα διὰ τῆς ἀπειλῆς καὶ ἐκφάνσεως τοῦ
 οἰκείου ὀνόματος διορθούμενος καὶ αἵματος ἄθωον ἐλεύθερον ἐργαζόμενος).

θεοτ. Ὅλον κενώσας ἑαυτὸν
 ὁ παντέλειος Θεὸς
 ἐν τῇ ἀχράντῳ σου γαστρὶ,
 Θεοτόκε παρθένε,
 35 τὸ ἡμέτερον ὅλον ἐκ σοῦ ἀνέλαβε
 μείνας ἀτρέπτως ὃ ἦν.

Ἰωδὴ β'. Πρόσεχε, οὐρανέ, καὶ λαλήσω
 (καὶ ἀννυμήσω
 τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Θεὸν ἡμῶν).

Ἄσμασιν ἀννυμήσωμεν πάντες
 τοῦ ἱεράρχου ἡμῶν
 τὴν ὑπερένδοξον μνήμην μυστικῶς ἐορτάζοντες.

40 Ἀγάλλεται ἡ ἐκκλησία, τρισμάκαρ,
 ἐπὶ τῇ μνήμῃ σου
 καὶ φιλοφρόνως τοὺς ἄρνας συγκαλεῖ τῶν ποιμνίων σου.

Τὸ προῶν σου καὶ καθαρὸν τῆς καρδιάς,
 πάτερ Νικόλαε,
 45 τοῦ Ἰησοῦ ὑπογράφει τὴν ἐν κόσμῳ ταπεινώσιν.

Συνόμιλος γεγονὼς τῶν ἀγγέλων,
 πάτερ Νικόλαε,
 μὴ ἐπιλάβῃ πρεσβεύων Χριστῷ ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου.

od. β' solum Σε Σμ praebent; heirm. od. β' EE 30, n° 17, Andreae Cretensis

37-39 solum Σε praebet ut 37-39 hoc trop. Σμ praebet:

Τὸ ἔνδυμα τὸ ἱερὸν ἐνεδύσω,
 πάτερ Νικόλαε,
 καὶ κατεποίκιλας τοῦτο τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου.

40-42 solum Σε praebet post 43-45 hoc trop. Σμ praebet:

Τὸν στέφανον τῆς ἀφθαρσίας ἐδέξω,
 πάτερ Νικόλαε,
 καὶ τῶν αἰρέσεων, μάκαρ, τὴν πλάνην ἐδίωξας.

45 ὑπογράφει Σε ὑποφέρει Σμ 46-48 solum Σε praebet

31 Phil. 2, 7 35 cf. AHG, I, 195²¹⁹ 43 Matth. 11, 29 Matth. 5, 8 46 (Συνόμιλος - ἀγγέλων)
 cf. Germ. I Const., In s. Auxentium, od. α', trop. β', ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 476 (: καὶ
 ἀγγέλων γεγονός / συνόμιλος, Αὐξέντιε), In s. Gregorium Neocaesariensis, od. ζ', trop. δ',
 ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 437 (: Συνόμιλος ἀγγέλων / ἀνεδεύχθης, μακάριε)

- 50 Ἐξέκλινας αἰρετικῶν βλασφημίας,
πάτερ ἀείμνηστε,
καὶ τῆς Ἀρείου μανίας τὴν πλάνην κατεπάτησας.

θεοτ. Ἄχραντε Θεοτόκε παρθένε,
μόνη πανύμνητε,
τὸν υἱόν σου δυσώπει σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦδὴ γ'. Στερέωμά μου γενοῦ
ὁ Θεὸς ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν ἐπὶ τῶν ὑδάτων
οὐκ ἔστιν ἅγιος γὰρ πλήν σου, φιλόανθρωπε.

- 55 Τὴν κάμινον τῶν παθῶν
κατέσβεσας, πάτερ, νεκρώσας τὰ μέλη, καθηλώσας
τῇ πίστει σου τὰς σάρκας σου, Νικόλαε.

- 60 Τὸ γράμμα τὸ νομικὸν
ἐν χάριτι, πάτερ, εὐτάκτως διήλθες ὡς εἰς τὰ βάθη
τοῦ πνεύματος καλῶς διαβιβάσας τὸν νοῦν.

49-51 solum Σε praebet **theot.** ed. in Pent. δ'

heirm. od. γ' EE 34, n° 22, Joannis monachi; Στερέωμά μου γενοῦ / ὁ θεμελιώσας τὴν γῆν
ἐπὶ τῶν ὑδάτων / ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος γὰρ πλήν σου, Κύριε Σμ Λμ EE

56-57 post πάτερ Λμ praebet: οὐκ ἔσβεσε χρόνος ψυχῆς / τὰ κατορθώματα, οὐκ ἔφθιρε
ταφή τὴν ζωὴν **post 55-57** hoc trop. Λμ praebet:

Τὸ μύρον τὸ νοητὸν
χρισθεῖς, ἱεράρχα, τῆς ἄνω τραπέζης Θεῷ
παριστάμενος ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

58-60 solum Σε praebet

51 (καὶ - κατεπάτησας) cf. Germ. I Const., In s. Paulum Confessorem, od. ε', trop. β', AHG, III, 177 (: τῆς Ἀρείου μανίας / ἐν ταύτῃ κατεπάτησας) **theot.** cf. Germ. I Const., In s. Joannem Jejunatorem, **theot.**, ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 349 **58-60** (Τὸ - νοῦν) cf. Germ. I Const., In s. Joannem Jejunatorem, od. γ', trop. γ', cod. Πγ, ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 349 (: Τὸ γράμμα τὸ νομικὸν / ἐν χάριτι, πάτερ, εὐτάκτως διήλθες / εἰς βάθη τὰ τοῦ πνεύματος καλῶς διαβιβάσας τὸν νοῦν)

Οὐκ ἔκρυψέ σου ἡ γῆ
τὰ θαύματα, πάτερ, οὐκ ἔσβεσε χρόνος τὰ τῆς ψυχῆς
κατορθώματα, οὐκ ἔφθειρε ταφή τὴν ζωὴν.

Τὴν ἱερὰν σου στολὴν
65 ἐν αἵματι βάψας τοῦ σοῦ μαρτυρίου κατακοσμήσας
ἐποίκιλας, πανεύφημε Νικόλαε.

Ἐνίκησας τὸν ἐχθρὸν
λαοῖς σωτηρίαν τὰς σὰς ἰκεσίας κληρονομίαν
ἀφέμενος, φερώνυμε Νικόλαε.

70 Τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ
τὰ πεπυρωμένα κατέσβεσας, πάτερ, δι' ἐγκρατείας
καὶ χάριτος, Νικόλαε μακάριε.

θεοτ. Οὐκ ἄλλη ἐν γυναιξὶ
τεκοῦσα παρθένος ὥς σὺν ἀπεδείχθη· οὐ γὰρ Θεὸν
75 ἄλλη τέτοκεν ἐκτός σου, Θεοτόκε ἀγνή.

Ἰδὼ δ'. Κατενόησα, παντοδύναμε,
τὴν σὴν οἰκονομίαν
καὶ μετὰ φόβον ἐδόξασά σε, σωτήρ.

62-63 post πάτερ Λμ praebet: νεκρώσας τὰ μέλη / ῥεῖν τὰς σάρκας σου, Νικόλαε **64-66**
solum Σε praebet **65-66** κατακοσμήσας ἐποίκιλλας e tropario sequente codicis Σε scr.:
κληρονομίαν ἀφέμενος Σε **67-69** solum Σε Σμ praebeant **68** λαοῖς Σμ: λαοῦ Σε **68-69** τὰς σὰς
ἰκεσίας κληρονομίαν ἀφέμενος Σμ: ταῖς σαῖς ἰκεσίαις κατακοσμήσας ἐποίκιλλας Σε **70-72**
solum Σε praebet

aliud theot. Σμ praebet:

Παρθένε χαῖρε σεμνή,
ἡ ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα τὸν Λόγον Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν τὸν μόνον πολυέλεον.

et **theot.** paulo transformatum Λμ praebet:

Παρθένε χαῖρε σεμνή,
ἡ ἀνερμηνεύτως τεκοῦσα τὸν Λόγον Χριστὸν
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

heirm. od. δ' EE 34, n° 22, Joannis monachi; heirmum integrum solum Λμ praebet

70-71 (Τά - ἐγκρατείας) cf. Germ. I Const., In s. Eulampium et Eulampiam, od. γ', trop. β',
ΣΟΥΡΜΠΙΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 467-468 (: Δουλαγωγήσαντες τὰ πάθη / τῇ ἐγκρατείᾳ τῆς
σαρκὸς / τὰ πεπυρωμένα / τοῦ ἐχθροῦ βέλη ἐσβέσατε).

Τὴν εὐσέβειαν, πάτερ ὅσιε,
ὀρθοδόξως ζηλώσας
τοῖς δόγμασί σου ταύτην ἐσφράγισας.

80 Καὶ ἐν δόγμασι καὶ ἐν θαύμασι,
ιερώτατε πάτερ,
ἐθανυμαστώθης ἐν ιεράρχαις Θεοῦ.

Ὡς τῶν κάτω ἐπιλαθόμενος
καὶ ποθήσας τὰ ἄνω
ἐμακαρίσθης, πάτερ Νικόλαε

85 Ἀοράτως ὀπτανόμενος
ἐκ κινδύνων λυτροῦσαι
τοὺς ἐν ἀνάγκαις, πάτερ Νικόλαε.

90 Ἰλαστήριον τὴν πρεσβείαν σου
πρὸς Θεὸν κεκτημένοι
κινδύνων πάντων ἀπολυτρούμεθα.

Τῇ πρεσβείᾳ ὁ Θεὸς ἡμῶν
τοῦ σοφοῦ ιεράρχου
κινδύνων ῥῦσαι τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

θεοτ. 95 Τὴν πεσοῦσαν ἐξανέστησας
τῇ γεννήσει σου φύσιν
ἀναπλασθεῖσαν, θεογεννήτορ, ἐκ σοῦ.

77 ζηλώσας Σε: τιρεῖσας Σμ 78 ἐσφράγισας Σε: ἐσφράγεισας Σμ ἐφαίδρυνας Λμ
post 76-78 haec trop. Σμ praebet:

Τὰ ἐξαίσια τῶν θαυμάτων σου
τῶν ἀγγέλων οἱ δῆμοι
ἀνευφημοῦσιν, πάτερ Νικόλαε.

Ἐν ὀνείροις ἐπιστάμενος
ἐκ κινδύνων λυτροῦσαι
τοὺς σὲ τιμῶντας, πάτερ Νικόλαε.

post 76-78 solum Τὰ ἐξαίσια τῶν θαυμάτων σου... Λμ praebet 79-81 solum Σε Λμ praebent
79 καὶ ἐν θαύμασιν Σε: καὶ ἐν πράγμασιν Λμ 81 Θεοῦ Σε: Χριστοῦ Λμ 82-84 solum Σε
praebet 82 ἐπιλαθόμενος corr.: ἐκλαθόμενος Σε 85-87 solum Σε praebet 87 τοὺς corr.: τοῖς
Se 88-90 et 91-93 solum Σε praebet
aliud theot. Σμ Λμ praebent:

Θεοτόκε, ἡ ἐλπίς ἡμῶν
τὸν υἱόν σου δυσώπει
σῶσαι τὸν κόσμον ἐκ περιστάσεως.

Ἰδὲ δὲ εἴ Ἐκ νυκτὸς ὀρθοῖζοντες
 ἀννυμοῦμέν σε, Χριστὲ ὁ Θεός,
 τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα
 καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον
 ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα.

Ὡς θερμὸς ἀντιλήπτωρ
 τῶν τιμώντων σε, Νικόλαε,
 ταῖς σαῖς πρεσβείαις μνήσθητι
 100 πρὸς τὸν σωτῆρα Κύριον
 τοῦ οἰκτεῖρῃσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ζηλωτὴς ἀνεδείχθης
 καὶ ὑπέρμαχος τῆς πίστεως·
 διὸ καὶ μέχρις αἵματος
 105 ἀντικατέστης, ὅσιε,
 τῇ προαιρέσει κατὰ τῶν δυσσεβῶν.

heirm. od. ε' EE 34, n° 22, Joannis monachi; heirmum integrum solum *Sm Λμ* praebent

101 τοῦ οἰκτεῖρῃσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν *Se Λμ*: τοῦ εἰρηνεῦσαι τὴν ζωὴν ἡμῶν *Sm*

post 97-101 hoc trop. *Sm* praebet:

Σὺ παροικήσας ἐν τοῖς Μύροις,
 ἱερώτατε Νικόλαε,
 ἐν ἀρεταῖς διέπρεψας
 καὶ θαυμαστῶς ἐβίωσας
 καὶ μυστικῶς συνανεκράθης Θεῷ.

post 97-101 haec trop. *Λμ* praebet:

Παροικήσας ἐν τῷ κόσμῳ,
 ἱερώτατε Νικόλαε,
 ἐν ἀρεταῖς διέπρεψας
 καὶ θαυμαστῶς ἐβίωσας
 καὶ ἀληθῶς συνανεκράθης
 Θεῷ.

Τὰ τῶν ἰδρώτων σου ῥεῖθρα
 ποταμοὺς θαυμάτων βρύνουσι
 καὶ τὰς ἰάσεις στάζουσι
 τοῖς ἐκτελοῦσιν, ὅσιε,
 πνευματικῶς τὰ σὰ μνημόσυνα.

105 ἀντικατέστης *scr.:* ἀντεκατέστης *solum Se* praebet **102-106** *solum Se* praebet

102-103 cf. (Ζηλωτὴς - πίστεως) cf. Germ. I Const., In s. Paulum Confessorem, od. ζ', trop. α', *AHG*, III, 178 (: *ζηλωτὴς ἀνεδείχθης / Ὁρθοδοξίας ὑπέρμαχος*) **104-105** (διό - ὅσιε) cf. Germ. I Const., In s. Euphemiam, od. δ', trop. β', ΣΟΥΡΜΠΙΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 375 (: *Μέχρις αἵματος ἀντικατέστης τῇ ἀμαρτίᾳ*)

Σὺ τὸ ἀμήχανον κάλλος
νοεροῖς κατανοήσας ὀφθαλμοῖς
δι' ἄρετῆς, Νικόλαε,
110 καὶ θεωρίας ἐκτίσω
κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν.

Σὺ ὡς νικήσας τὰ πάθη
καὶ ποιμένας τὸν λαόν σου σαφῶς
ἀνηγορεύθης, ὅσιε,
115 ὑπὸ Θεοῦ Νικόλαος,
οὓς γὰρ προσέγνω καὶ προώρισεν.

Ταῖς ἱκεσίαις τοῦ ἐνδόξου
καὶ πανευφήμου ἱεράρχου
τοὺς οἰκτιρμούς σου, Κύριε,
120 τῷ λαῷ σου δώρησαι,
καὶ εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

θεοτ. Ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσα
τὸ ἀπαύγασμα τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς
ὑπερφυῶς ἐγέννησας,
125 παρθενομήτορ ἄχραντε,
καὶ τῶν ὠδίνων ἐλυτρώσω ἡμᾶς.

Ὡδὴ ζ'. Τὸν προφήτην διέσωσας
(ἐκ τοῦ κήτους, φιλάνθρωπε
κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν παισιμάτων
ἀνάγαγε δέομαι).

107-111 solum *Se* praebet 112-116 solum *Se* *Sm* praebent 113 σαφῶς *Se*: ἀπαθῶς *Sm* 117-121
solum *Se* praebet

aliud theot. *Sm* *Λμ* praebent:

Τὴν ὀλόφωτον παρθένον
ὁ Θεὸς ἐξελέξατο
καὶ ἐν αὐτῇ ἐσκήνωσεν
προσλαβόμενος σάρκα
ἐξ αὐτῆς εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. (ἐκ σοῦ *Λμ*)

107-108 (Σὺ - ὀφθαλμοῖς) cf. Germ. I Const., In s. Antimum Nicomediae, od. η', trop. β',
ΡΟΥΣΣΑΣ, Ὑμνογραφικά, 62 (: τοῦ ἀμηχάνου κάλλους ἐνετρεύφας / ὀπτασίαν ξένην ὁρῶν)
116 Rom. 8, 29 123 Hebr. 1, 3

Ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον
 τοῦ Θεοῦ ἐχρημάτισας
 τῷ κάλλει τῆς σῆς πολιτείας
 130 ἐκλάμπας, Νικόλαε.

Τὰς αἰρέσεις ἐδίωξας,
 τὸν ἐχθρὸν ἐσφενδόνησας,
 φόνους ἀδίκους ἐπέσχες,
 παμμάκαρ Νικόλαε.

135 Τῶν θαυμάτων τὴν ἄβυσσον,
 τὰ πελάγη τῆς χάριτος
 ἢ σὴ πολιτεία κηρύττει
 τῷ κόσμῳ, Νικόλαε.

Τῶν λειψάνων τὴν λάρνακα
 140 ὡς σορὸν ἀγιάσματος
 τιμήσωμεν πάντες ἀξίως
 τοῦ ἱεροκήρυκος.

Τὴν ἀνόθευτον πίστιν σου
 ἢ Τριᾶς συνεγράψατο
 145 ἐν τῷ νοητῷ τῆς καρδίας
 πυξίῳ, Νικόλαε.

heirm. od. 5 *EE* 34, n° 22, Joannis monachi
post 127-130 hoc trop. *Sm* praebet:

Στεφανούσθω Νικόλαος
 αἰσχυνέσθω Νεστόριος
 καὶ καταπεσὼν ἐκβοάτω·
 «ἦττημαι καὶ πέπληγμαι».

post 127-130 Τῶν λειψάνων τὴν λάρνακα... *Λμ* praebet **130** ἐκλάμπας *Se* *Λμ*: θεόφρον *Sm*
131-134 solum *Se* *Λμ* praebent **133** φόνους *Se*: καὶ φόνους *Λμ* **135-138** solum *Se* praebet
139-142 solum *Se* *Λμ* praebent **143-146** solum *Se* *Sm* praebent **144** συνεγράψατο *Se*:
 ὑπεγράψατο *Sm*

127 *Sap. Sal.* 7, 26 **135** (Τῶν - ἄβυσσον) cf. Germ. I Const., In translationem reliquiarum
 ss. Cyri et Joannis, od. δ', trop. δ', ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 510 (: Ἄβυσσον, σωτήρ, /
 ἀνέδειξας θαυμάτων) **143** (Τὴν - σου) cf. Germ. I Const., In s. Polycarpum, od. β', trop. β',
 AHG, VI, 365 (: Ἐπλούτησας / τὴν ἀνόθευτον πίστιν).

θεοτ. Κιβωτὸν ἀγιάσματος
 ὁ Δαυὶδ προεκάλεσε
 τὴν ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν
 150 τὸν φύσει Υἱὸν τοῦ Θεοῦ

Ἰωδὴ ζ'. Ὁ ἐν τῇ βάτῳ ὀφθεῖς
 ἐν πυρὶ τῷ νομοθέτῃ
 καὶ τὸν τόκον τῆς Παρθένου
 ἐν αὐτῇ προτυπώσας
 5 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
 ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

 Ὁ ἀναδείξας ἡμῖν
 τοῦ ἡλίου λαμπροτέραν
 τὴν μνήμην σου, ἀξιάγαστε
 Νικόλαε πάτερ,
 155 τὴν οἰκουμένην σήμερον
 μυστικῶς συνεκάλεσεν.

 Μύρω χρισθεὶς νοητῷ
 καὶ τὰ Μύρα παροικήσας
 ἐμυρίσθης ἐν τῷ Πνεύματι
 160 τῆς χάριτος, πάτερ,
 καὶ τὸν λαὸν ἐμύρισας
 τῇ ὁσμῇ τῶν θαυμάτων σου.

aliud theot. *Sm Λμ praebent:*

 Τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας
 ἀπὸ πάσης δεόμεθα
 ῥῦσαι ἀπειλῆς ἢ τεκοῦσα
 Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

heirm. od. ζ' *EE* 34, n° 22, Joannis monachi; heirmum integrum solum *Sm Λμ praebent* 3
 τόκον *Λμ EE*: τύπον *Se*

151-156 solum *Se Sm praebent*; post **157-162** haec trop. *Λμ praebet*:

 Τὴν ἱεράν σου σορὸν
 κιβωτὸν τῶν ἁρωμάτων
 προέθηκεν ὁ Θεὸς
 ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκκλησίᾳ
 τὴν εὐωδίαν βρούσας
 τῶν θαυμάτων, Νικόλαε.

 Σὺ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
 ὁ τῇ σύριγγι τοῦ λόγου
 τὸ ποίμνιον ἐπὶ πόαν
 τῶν δογμάτων σου
 καθοδηγήσας, ὅσιε,
 καὶ ἐφ' ὕδωρ τῆς γνώσεως.

147 *Ex.* 25, 9 κ. ἐξ. *Hebr.* 9, 4

Σὺ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς
 ὁ τοὺς λύκους ἐκδιώξας
 165 καὶ θέμενος τὴν ψυχὴν
 ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, πάτερ,
 καὶ μαρτυροῦσιν, ἅγιε,
 οἱ ῥυσθέντες ἀδίκου σφαγῆς.

Ἀγγελικὴν ἐν σαρκὶ
 170 ἐπεδείξω πολιτείαν
 καὶ τοῖς κάτω κατοικῶν
 περιπολεύεις τὰ ἄνω
 καὶ θεωρεῖς τοῦ κτίστου σου,
 τὸ ἀμήχανον κάλλος αἰεί.

Τὰς αἰωνίους σκηναὶς
 175 κατοικεῖς ἐν εὐφροσύνῃ
 καὶ χορεύεις ἐν ὑψίστοις
 νοητῶς σὺν ἀγγέλοις
 καὶ θεωρεῖς τὴν ἄφραστον
 180 τοῦ Χριστοῦ ὡραιότητα.

163-168 solum *Se Sm* praebet **163** Σὺ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς *scr.*: Σὺ εἶ ποιμὴν ὁ καλὸς *Se* Σοὶ ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς *Sm* **166** ὑπὲρ τῆς ποιμένης σου, πάτερ *Se*: ὑπὲρ αὐτῶν ἀδιστάκτως *Sm* **167** ἅγιε *Se*: ὅσιε *Sm* **168** οἱ ῥυσθέντες ἀδίκου σφαγῆς *Se*: οἱ κρουνοὶ τῶν δακρῶν σου *Sm* **169-174** solum *Se* praebet **175-180** solum *Se* praebet **aliud theot.** *Sm* praebet:

Ὁ δι' ἀγγέλου τὴν χαρὰν
 ἀποστείλας τῇ παρθένῳ,
 ἵνα Εὐὰν λυπουμενὴν
 εἰς χαρὰν μεταβάλλῃ
 εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,
 ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

et **theot.** paulo transformatum *Λμ*:

Ὁ δι' ἀγγέλου τὴν χαρὰν
 ἀποστείλας τῇ παρθένῳ,
 ἵνα Εὐὰν λυπουμενὴν
 εἰς χαρὰν μεταβάλλῃ
 εὐλογημένος, δέσποινα,
 ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

163-168 *John* 10,11 **175** *Apoc.* 21, 3

θεοτ.

Προδιαγράφων ποτὲ
τὴν θεόδεκτον γαστέρα
τῆς παρθένου ὁ Θεὸς
τῷ Μωυσεῖ ἐν τῷ ὄρει
185 καὶ τὸ τῆς βάτου ὄραμα
μυστικῶς ἐρμηνεύει αὐτῷ.

Ὡδὴ η΄. Τὸν τοὺς ὑμολόγους ἐν καμίνῳ
διασώσαντα παῖδας
καὶ τὴν βροντόφλογον μεταβαλόντα εἰς δρόσον,
Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑμνεῖτε
καὶ ὑπερψοῦτε
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺν τῇ ψυχῇ προκαθηράμενος
τῆς σαρκὸς τὴν οἰκίαν
κατοικητήριον τῆς τοῦ Πνεύματος γέγονας
190 χάριτος δοξάζων
ἄναρχον Τριάδα,
παμμάκαρ, εἰς αἰῶνας.

Σὺ τὴν ἐν Πνεύματι λατρείαν
τῷ Θεῷ προσενέγκας
195 τῆς συνειδήσεως τὸ μαρτύριον, πάτερ,
ἐπλήρωσας· διό σε
μετὰ τῶν μαρτύρων
ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας.

heirm. od. η΄ EE 34, n° 21, Germani; **heirmum integrum solum** Λμ praebet; 3 καὶ τὴν βροντόφλογον **EE** καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον Λμ 6 εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας Λμ: Αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας **EE** 187 Σὺν τῇ ψυχῇ Σμ Λμ: Σὺ τὴν ψυχὴν Σε 188 οἰκίαν Σε Λμ: οἰκείαν Σμ 190 δοξάζων Σε Λμ: δοξάζον Σμ 192 παμμάκαρ εἰς αἰῶνας Σε: εἰς πάντας τοὺς (αἰῶνας) Σμ Νικόλαε τρισμάκαρ Λμ 193-198 solum Σε Σμ praebent 193 Σὺ Σε: Σοὶ Σμ 198 ὑμνοῦμεν εἰς αἰῶνας Σε: τιμῶμεν εἰς αἰῶνας Σμ

post 193-198 hoc trop. Σμ praebet:

Ὡς κοινωνὸς καὶ κληρονόμος
τῶν τοῦ Χριστοῦ ἀποστόλων,
ἀξιοθαύμαστε, τῆς αὐτοῦ κληρουχίας
τετύχηκας δοξάζων
τὸν Θεὸν τῶν ὅλων
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

184-185 Ex. 3, 1-3 **188-190** (τῆς - χάριτος) cf. ANRICH, *Hagios Nikolaos (Vita per Michaëlem)*, 126²⁶ (: καὶ τοῦ πνεύματος ὑπάρχων ἅγιον οἰκητήριον) **193-194** (Σὺ - προσενέγκας) cf. Germ. I Const., In ss. Abbates in Sina et Raithu interfectos, od. θ΄, trop. α΄, ΣΟΥΡΜΠΑ, Τὸ ποιητικὸ ἔργο, 474

- Θυσιαστήριον ἐγένου
 200 ὀλοκαρπώσεως, πάτερ,
 ἐν τῇ καρδίᾳ σου τῷ Θεῷ ἀναφέρων
 θυσίας δεκτὰς καὶ σπένδων
 ὅλον τῇ ἀσκήσει
 τὸ σῶμα, ἱεράρχα.
- 205 Τὴν ὑπεράγνωστον σοφίαν
 ἐν τῇ ψυχῇ θησαυρίσας
 καὶ τὴν οὐράνιον τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν
 ἐντός σου λαβὼν ἀγάλλῃ
 μετὰ τῶν ἀγγέλων,
 210 παμμάκαρ, εἰς αἰῶνα.
- Ὡς μιμητὴς τοῦ θεοῦ Παύλου
 ὡς εἰς τρίτον ἀνῆλθες
 ἀνανηξάμενος οὐρανόν, ἱεράρχα,
 τῷ πνεύματι ἐλπίδα,
 215 πίστιν καὶ ἀγάπην
 Θεῷ καθιερώσας.

199-204 solum Σε Λμ praebent

post 199-204 hoc trop. Λμ praebet:

Ὡς τῷ κρατῆρι τῆς σοφίας
 προσενέγκας τὰ χεῖλη
 καὶ τὴν καρδίαν σου ἐπλήρωσας Λυκίας
 τῆς ἔνδον ζωῆς εὐφραίνεις
 πάντα, ἱεράρχα,
 τοῖς λόγοις τῶν δακρύων.

205-210 solum Σε praebet

211-216 et theot. solum Σε praebet **theot.** ed. in *AHG*, IV, 247

212-213 *II Cor.* 12, 2 **223-228** (Σὺν - ἀκατάλυτον) cf. Germ. I Const., In s. Joannem Jejunatorem, od. θ', trop. α', ΣΟΥΡΜΠΙΑ, *Τὸ ποιητικὸν ἔργο*, 354 **229-234** (Σὺν - ὀλοκαύτωσας) cf. *Gen.* 22, Germ. I Const., In s. Joannem Jejunatorem, od. θ', trop. β', ΣΟΥΡΜΠΙΑ, *Τὸ ποιητικὸν ἔργο*, 354

θεοτ. Τὸν ἀνεριμήνευτόν σου τόκον,
 θεογεννήτορ Μαρία,
 καὶ τῆς συλλήψεως τὸν ἀπόρρητον τρόπον
 220 θαυμάζοντες ὑμνοῦμεν
 καὶ ὑπερυψοῦμεν
 αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας

Ἦδὴ θ'. Σὲ τὴν ὁραθεῖσαν πύλιν
 ὑπὸ Ἰεζεκιὴλ τοῦ προφήτου
 ἐν ᾗ οὐδεὶς διήλθεν
 εἰμὴ Θεὸς μόνος,
 Θεοτόκε Παρθένε,
 ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Σὺ τὴν χοϊκὴν οὐσίαν
 ἐπὶ γῆς, θεόφρον, καταλύσας
 225 οἰκίαν ἐν ὑψίστοις
 τὴν ἄνω βασιλείαν
 ἀχειρότευκτον εὗρες
 αἰώνιον, ἀκατάλυτον.

Σὺ τὸν Ἀβραὰμ ξηλώσας
 230 ἄλλον Ἰσαὰκ τὴν σὴν καρδίαν
 θυσίαν ζῶσαν, πάτερ,
 Θεῷ τῷ ἐπὶ πάντων
 τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης,
 Νικόλαε, ὠλοκαύτωσας.

theot. *Sm non praebe*t **aliud theot.** *Λμ praebe*t:

Τὴν θεοῦφαντον πορφύραν
 ἐν τῇ γαστέρα σου
 ὁ λόγος ἀναβαλόμενος ἐσαρχοῦτο ἀτρέπτως,
 παρθένε ἀγνή· διό σε
 πάντες ὡς βασιλῖδα
 τοῦ γένους ἀνυμνοῦμεν.

heirm. od. θ' *EE* 35, n° 22, Joannis monachi; heirmum integrum solum *Λμ praebe*t

223-228 solum *Se* *Λμ praebe*nt **230-234** ἄλλον Ἰσαὰκ τὴν σὴν καρδίαν / θυσίαν ζῶσαν, πάτερ, / Θεῷ τῷ ἐπὶ πάντων / τῷ πυρὶ τῆς ἀγάπης, / Νικόλαε, ὠλοκαύτωσας *Se* ἐπὶ γῆς ἐφεῦρες κλίμακα / τὰς ἀναβάσεις, πάτερ, / τῶν θείων ἀρετῶν σου· δι' ὧν καὶ πρὸς τὴν ἄνω / μητρόπολιν ἀναβέβηκας *Λμ* **234** ὠλοκαύτωσας *corr.*: ὀλοκάρπωσας *Se* ὀλωκαύτωσας *Sm*

- 235 Σὺ τὸν Ἰακώβ ζηλώσας
 ἄλλην ἐπὶ γῆς ἐφεῦρες κλίμακα
 τὰς ἀναβάσεις, πάτερ,
 τῶν θείων ἀρετῶν σου·
 διὸ καὶ πρὸς τὴν ἄνω
 240 μητροπόλιν μεταβέβηκας.

- Σοὶ ὁ τῷ Ἰὼβ παλαίσας
 προσβαλὼν, ἀείμνηστε Νικόλαε,
 τὸν ἄσειστόν σου πύργον
 τῆς πίστεως τὸν πλοῦτον·
 245 οὐ κατέαξεν ὅλως
 οὐκ ἔστρεψεν οὐκ ἐσύλησεν.

- Σὺ τὸν Ἰωσήφ ζηλώσας
 τύπος σωφροσύνης ἀνεδείχθης,
 σιτοδοτῶν τὰς λύσεις
 250 ἡμῖν τῶν ἐγκλημάτων
 δι' ὀνείρων ἐνθέων,
 Νικόλαε παμμακάριστε.

- Σὺ τὸν Μωυσῆν ζηλώσας
 τὸν νεοθαλῆ λαὸν ἐξήγαγες
 255 ἐκ πλάνης Αἰγυπτίων
 εἰς γῆν ἐπαγγελίας
 καὶ ἐπότισας ὕδωρ
 ἐκ πέτρης ἐπιγνώσεως.

- Σὺ τὸν Ἀαρὼν ζηλώσας
 260 πῦρ ἀπώσω, πάτερ, τὸ ἀλλότριοι
 τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα
 ὡς πῦρ κατανεμῆσαν
 τὰς ἀπλάστους καρδίας·
 διό σε μεγαλύνομεν.

235-240 *solum* Σε Σμ *praebent* 235 Σὺ Σε: Σοὶ Σμ Ἰακώβ Σε: Ἰσαὰκ Σμ 240 μεταβέβηκας Σε: ἐξεδήμιας Σμ 241-246 *solum* Σε *praebet* 246-252 *solum* Σε Σμ *praebent* 247 Σὺ Σε: Σοὶ Σμ 248 σωφροσύνης *corr.*: εὐφροσύνης Σε: σωφροσύνης Σμ 252 παμμακάριστε Σε: ἀξιάγαστε Σμ 253-258 et 259-264 *solum* Σε *praebet*

235-240 *Gen.* 28, 11-19 247-252 *Gen.* 41, 54-57 253-258 *Ex.* 14, 1-31 259-264 *Lev.* 9, 1-24

- 265 Σὺ τὸν Ἰησοῦν ζηλώσας
τὰς τῶν πλανωμένων διανοίας
καθὼς τὸν Ἰορδάνην
ἐκεῖνος διακόψας
ὥσπερ λίθους τῆς πλάνης
270 ἀνήγαγες, πάτερ ὅσιε.

- Σὺ καὶ τὸν Δαυὶδ ζηλώσας
τὴν ἐν τῇ καρδίᾳ σου πραότητα
ὁμοίαν ἀπειργάσω·
τῆς Ἰησοῦ καρδίας
275 μμητῆς γὰρ ἐγένου,
Νικόλαε, τοῦ Κυρίου σου.

- τριαδ. Ἄναρχε Τριὰς Ἁγία,
ἄκτιστε Μονὰς ἢ ἐν Τριάδι,
ἢ μία ἐξουσία
280 καὶ μία βασιλεία,
τρिसυπόστατε φύσις,
ἐλέησον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

- θεοτ. Ἀχρονον Υἱὸν ἐν χρόνῳ
ἐν γαστρί σου, ἄχραντε παρθένε,
285 ἀσπύργως συλλαβοῦσα,
ἀφθόργως δὲ τεκοῦσα
παραδόξως παρθένος
διέμεινας ὧ τοῦ θαύματος!

265-270 solum *Se* *Λμ* praebent **268** διακόψας *Se*: διακύψας *Λμ* **271-276** et **triad.** solum *Se* praebet **286** πύλην *Sm*: πόλιν *Λμ*
aliud theot. *Sm* *Λμ* praebent:

Σὲ τὴν τοῦ Θεοῦ μητέρα
πάντες οἱ προφῆται προεκήρυξαν
ὁ μὲν ἁγίαν πύλην,
ὁ δὲ φωτὸς νεφέλην,
ἄλλος ἅγιον ὄρος,
ἡμεῖς δὲ θρόνον ἐνδοξον.

265-270 *Jes.* 3, 1-17 **271-276** (Σὺ - σου) cf. *Ps.* 131, 1 et *Germ.* I *Const.*, In s. Joannem Jejunatorem, od. θ', trop. γ', ΣΟΥΡΜΙΑ, *Τὸ ποιητικὸ ἔργο*, 354

“AN UNEDITED CANON ON ST NICHOLAS
ARCHBISHOP OF MYRA IN LYCIA

BY

GERMANOS I THE CONFESSOR, PATRIARCH OF CONSTANTINOPLE (CA 650-740)”

The present study presents the first critical edition of an unedited canon on St Nicholas of Myra in Lycia composed most likely by Germanos I, Patriarch of Constantinople. The text is transmitted by three codices (*Sinait. gr. 583*, *Sinait. gr. 590*, and *Athous, Lavrae H 94*), and the *editio princeps* of the above-mentioned canon is accompanied by a detailed study of various aspects of the text, including its manuscript tradition, structure, content and metre.